

Beszámoló a hágai Nemzetközi Jogi Akadémia 2021-es nemzetközi közjogi nyári egyetemén részvételről

Balázs Gergő Barna¹

Az ELTE Tehetséggondozási Tanács Virtuális Utazási Pályázatának támogatásával a szakterületen igen elismert hágai Nemzetközi Jogi Akadémia (Hague Academy of International Law) 2021-es online nemzetközi közjogi nyári egyetemén (Online Summer Courses on Public International Law) vettem részt.

A hágai Békepalota, az Akadémia székhelye, ahogy a közvetítésekben megjelent

A nyári egyetem hagyományosan három héten keresztül zajlik. A program egy neves szakember nyitóelőadásával veszi kezdetét, amelyet az idei évben Meg Kinnear, a Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központja (ICSID) főtitkára tartott. Előadásában a nemzetközi beruházásvédelmi jogviták kihívásairól beszélt, különös tekintettel a beruházásvédelmi szerződésekben megjelenő újfajta kitételekről és a vitarendezési rendszert érintő reformtörekvésekről.

A nyári egyetem három hete alatt összesen hét kurzust hallgathattunk, amelyek szokott rendszere egy tizenöt alkalmas fő, általános kurzusból és hat egy-egy hetes speciális kurzusból áll. Az előadásokat vegyesen francia és angol nyelven hirdetik meg. Az általános kurzust Robert Kolb, a genfi egyetem professzora tartotta nemzetközi jog kettős közjogi és magánjogi karakteréről. Az előadás számomra különös izgalmas volt, hiszen a tavaszi OTDK díjazott pályamunkán jelentős részben támaszkodott Kolb munkásságára. Előadásai során a nemzetközi jog számos kérdése kapcsán mutatta be, milyen köz- és milyen

Robert Kolb nyitóelőadása

¹ Ötödéves jogász szakos hallgató, ELTE ÁJK

magánjogi hatások, szabályok befolyásolják az egyes területek működését.

Az első hét két speciális kurzusát Jorge Viñuales, a Cambridge-i, illetve Dire Tladi, a Pretoriai Egyetem professzora tartotta. Viñuales előadássorozatának témáját az államok felelősségének egyes kiemelt, „minősített” esetei képezték. Az előadások a voltaképpeni kötelezettséget megalapozó elsődleges, illetve a felelősség megállapítására vonatkozó másodlagos szabályokat, illetve ezek kölcsönhatását mutatták be. Tladi a nem állami szereplőkkel szemben más állam területén alkalmazott erőszak kérdéseivel foglalkozott. Az előadást különösen érdekesnek találtam, hiszen két évvel ezelőtti OTDK dolgozatom hasonló témakört vizsgált, mint amelyet a dél-afrikai professzor most számos szempontból mutatott be.

A második héten Théodore Christakis Grenoble-i, illetve Manjio Chi pekingi professzor kurzusai következtek. Christakis a kiberbiztonság szabályozásának nemzetközi jogi hátterét mutatta be, kitérve a támadások főbb típusaira, korábbi példaira, a lehetséges alkalmazható szabályokra és az arra adott válaszokra. Chi, mintegy folytatva Kinnear nyitóelőadását, a nemzetközi beruházásvédelmi szabályozás változó dimenzióit tárgyalta, különös tekintettel a rokon jogágakkal való kölcsönhatásokra, az újonnan megjelenő szereplőkre és a vitarendezési rendszerek válságára.

A programot az olasz Attila Tanzi és az amerikai Stephen C. McCaffrey professzorok kurzusai zárták. Tanzi a *iura novit curia* elv nemzetközi eljárásokban való megjelenését ismertette, beleértve definíciós és módszertani kérdéseket, valamint az egyes speciális eljárásokban való alkalmazását. McCaffrey a határokon átnyúló vízfolyások jelentette jogi kihívásokat mutatta be, mind a hajózási, mind az azon kívüli felhasználási módok tekintetében.

Összességében elmondható, a háromhetes kurzus során olyan jogterületekbe nyerhettem betekintést, amelyek az egyetemi képzés során nem, vagy csak érintőlegesen jelennek meg. Számos olyan szemponttal gazdagodtam, amelyeket folyamatban lévő kutatásaimban közvetlenül fel tudok használni. Kiemelendő, hogy az online részvétel ellenére más hallgatókkal is sikerült szakmai kapcsolatokat felvennem, illetve internetes hozzáférést kaptunk a Békepalota könyvtárának állományához is, amely szintén jelentős segítséget jelentett folyamatban lévő kutatásaim továbbfejlesztéséhez.